

[Etgaard.]

rationeringens ophør, har vi taget til efterretning. Venstre mener ikke, at der nu kan foretages indgreb på disse vigtige økonomiske områder, men mener, at regeringen må vurdere stillingen og give tilkende, når det kan lade sig gøre uden at medføre uheldige økonomiske virkninger. I den højtærede ministers tale var også en udtalelse om, at regeringen vedrørende disse to specielle områder ikke alene fulgte udviklingen med interesse, men også havde anstillet økonomiske betragtninger i den anledning, og at man fra regeringens side, såsnart mulighederne var tilstede, stillede mod at ophæve rationeringerne.

Jeg mener, at spørgsmålet om ophævelse af de to arter rationeringer ikke behøver at kædes sammen. Jeg mener, at vi må være nærmere ved muligheden for kafferationeringens ophævelse end for sukkerrationeringens. Ud fra den forhandling, her er ført, og den begrundelse, regeringen har givet gennem den højtærede handelsministers udtalelse, kan venstre tiltræde regeringens opfattelse.

Den foreslåede dagsorden anbefaler venstre ærede medlemmer at stemme imod.

Stæhr Johansen: Det spørgsmål, som den ærede ordfører for forespørgerne har rejst angående en eventuel ophævelse af sukker- og kafferationeringen, har den højtærede handelsminister allerede besvaret med klare tal, idet han har påvist, hvorledes situationen for disse varegrupper er i øjeblikkets Danmark. Mit parti har taget den højtærede handelsministers redegørelse til efterretning og har naturligvis noteret, at regeringen som helhed stræber efter at afvikle disse rationeringer. Vi mener derfor, at den foreslåede dagsorden, som den højtærede handelsminister allerede har udtalt, ikke er påkrævet, og jeg vil gerne anbefale folketinget at stemme imod det stillede forslag til dagsorden.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Hvad angår første del af det stillede forslag til dagsorden, som er en opfordring til den højtærede handelsminister om snarest at ophæve kafferationeringen, kan jeg sige, at denne opfordring kan vi deltage i. Det må bero på regeringens skøn, om det er forsvarligt at ophæve kafferationeringen nu eller først på et senere tidspunkt. Vi kan også være enige i den opfattelse, at en ophævelse af kafferationeringen ikke bør ledsages af en forhøjelse af kaffeprisen.

Hvad angår sukkeret, viser det sig,

at der er disponeret over den væsentligste del af det, vi råder over for indeværende års vedkommende, og spørgsmålet om ophævelse af sukkerrationeringen er derfor ikke aktuelt nu. Denne del af den foreslåede dagsorden kan vi ikke tiltræde.

Aksel Larsen: Mit parti kan i princippet tiltræde det af den ærede ordfører for forespørgerne stillede forslag om en dagsorden. Vi er i princippet enige med det ærede medlem. Vi er derimod ikke enige med det ærede medlem i den foreslåede dagsordens udformning; vi finder, den lider af visse mangler.

Inden jeg beskæftiger mig nærmere med dagsordenens formulering og de mangler, jeg mener den er behæftet med, har jeg imidlertid et par bemærkninger. Man taler om vanskeligheden ved at ophæve kaffe- og sukkerrationeringen af valutariske grunde. Vi anerkender ikke, at der er nogen valuta-mæssige vanskeligheder ved at ophæve disse rationeringer. Danmarks valutasisituation ville have været en helt anden, hvis man havde ført en bare nogenlunde fornuftig udenrigshandelspolitik. Det har man ikke villet. At de skiftende regeringer og det konstante rigsdagsflertal med utiltalende stædighed har villet skade Danmark ved at drive Ebberødbank-handel med udlandet, skal befolkningen ikke vedblivende undgælde for. Der ville ingen valutavanskelighed være, hvis Danmark havde handlet på rimelige vilkår med udlandet. Danmark havde haft magt til at opnå sådanne vilkår, men det har man ikke villet. De, der bortødsler Danmarks rigdom ved at handle så dårligt med udlandet, som de gør, skal imidlertid ikke nu komme og påberåbe sig resultatet af deres egne dårlige gerninger til forsvar for opretholdelse af disse rationeringer.

Jeg er iøvrigt rent praktisk af den mening, at en ophævelse af kafferationeringen højst sandsynligt ikke vil medføre nogen nævneværdig forøgelse af vore valutaudgifter, måske slet ingen, for man turde vist kunne gå ud fra, at hvis der bliver brugt lidt mere kaffe, er der andre varer, der bliver brugt mindre af.

Hvad sukkeret angår, er det naturligvis rigtigt, at der er disponeret over sukkeret — det er solgt til udlandet eller reserveret til brug herhjemme —, og jeg kan godt se, at dette rent praktisk gør det umuligt at ophæve sukkerrationeringen lige med det samme. Ja, lad mig også tilføje, at det er muligt — det kan jeg ikke dømme om —, at man ikke kan ophæve kafferationeringen den dag i morgen, men det må kunne gøres forholdsvis snart. Det kan som sagt godt